

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra De Vonner og Vanner

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 494. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167175963056/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Stunder saa glimrende, saa talrige og saa agtede filles ontrettenues, som her maatte høre sig faldre ved deres rette Navn — Skjæger; at deres adle Elskere, der vel ej havde tillige haat vorret deres Hørsprere, og der her maatte lade sig bebrejde denne Nedbrøgtighed; at Afstemmet af Nationen, disse, der alle have andet adeligt end den vanflagede Maria Eugén og Vohrr, og som ej des mindre — maatte i den lønlige og gaardende Overvåning, at de tre højt uarbdige Borgere — saa en eller anden Naade tilpræfte sig et dt. von eller et Adels-næm og nu se lige saa dakt ved paa os, som vi, om vi vare Klage, kunde se ved paa dem, og som alle de af den ledte Mægt, der ej behøve at faane eller maatte hese sine, nirkelig gjøre; at alle disse smukke Hoff, Kjæmper af Nationen, som man ser, vude strige og finde sig imønstrede og injurerede og — hvad veds jeg alt — dette var rimeligt, thi Engteren har isendog ramt dem eftertræffelig nok til det. Men at de kunde have kelt det den Fjæthed, saa ganske at forander Batteri, at de i Skiden for at waande sig selv, kunde have søgt at øvøge en hel, høit agtnerdig og af Digteren uberørt Stand. Jæderlandets Hørbæere, som om disse vare personlig og maassaudig angrebne dem, da det ej haar en eneste fornærmende Lørdel om disse; da tvært imod Skildringen af en uarbdig Landstenger, der, forvild af sit Høderensland og for flerte Strøger udjaget af dens Ljensette, ved Sindighed stræber, til de indfætted Hørbæretelle, at hørberette den fremmede Lurform, kan underrettigt bæret, med den danske, unægttelige maat være enhver retstæfken og dansk Officer høit velkommen; at de kunde haat høit Uforstammehed nok til at gjøre deres Sag til den sande Adels, da tvært imod intet Quidvild kan være den sande Adel mere smigrende end et, der med saa høite Træl stibber vore adelige Borgeres Dautligheder; ja, at de kunde vude denne Uforstammehed saa vidt, at gifte sig bag arvørdige, almindelig elstede og ærene Mætte, som om disse gjorde sælkes Sag med dem; ja endog at udføre, at dette Stykke, der med saa yderlig Enthusaume er medtaget af Publikum; der har været og fremdeles lever at blive en sand Omdrøgt for Theatrets løstende og af Tørle brændende Kasse; og der — for at lige alt med et Ord — er beæret med Kongens Hørbæretelle og Bifald, hvilket Væneres Fjæde ej hadde gjort til et Stykke, der fornærmede en agtværdig Klasse af hans Børn; at dette Stykke, efter en Veldung, der er lige saa høitende med Regeringens Land, som den vilde være uvollstift. Kunde henlægges for Hedde; dette — og har denne høite Lydigstet — er mere — det tilhaat Anmelderen rent ud —, end kan haare formode sig af dem, saa flere Formodninger om deres Tæfke- og Hørdt-Maade de end ved mange Lejligheder haat befojet kam til”.

*) Jeg lægger til, at da nu endeligen disse Fetter troede, at de ved deres hemmelige Anstaltninger haade bragt det saa vidt, at Stykkets